Ovidiu Bufnilă
Goana după nori

Tartulian din Cartierul Latin avea o pălărie de fetru care-l făcuse vestit în toată capitala şi chiar peste hotare. Prinţesa Hotewska, întorcându-se de la Londra, i-a povestit prietenei sale despre acea pălărie care o pasiona. Ekaterina Rumsfaild a încercat să afle dacă nu cumva prinţesa Hotewska era pur şi simplu îndrăgostită de misteriosul pictor Tartulian despre care auzise şi ea o sumedenie de poveşti. Sorbind cu delicateţe din cafeaua cu scorţişoară făcută după reţeta unei încântătoare profesoare de engleză din Răsărit, prinţesa a negat şi, privind distrată spre malul Senei, a oftat. Un dangăt de clopot a marcat sfârşitul discuţiei. Ekaterina Rumsfaild s-a grăbit către metrou în timp ce un jurnalist de la TV5 a încercat să ia un interviu prinţesei Hotewska despre înaintaşii ei care luptaseră împotriva lui Napoleon în zbuciumatul an de după Borodino. Jurnalistul purta nişte favoriţi uriaşi şi era puţin bâlbâit. Avea degete îngălbenite de la fumat şi şchiopăta de piciorul stâng. Nu a putu să-i dea prea multe lămuriri prinţesei în legătură cu Tartulian dar s-a lăudat că ştie cu siguranţă că acesta nu mai avea pălăria pentru că, duminica trecută, i-o luase vântul şi i-o ascunsese în nori. O mulţime impresionantă se revărsase pe străzile Cartierului Latin gonind după nori dar fără rezultat. Cu mic cu mare hălăduiseră prin arondismente producând dezordine şi agitaţie, nişte adolescenţi zănateci spărgând vitrinele şi ridicând baricade. Tartulian a fost anchetat de poliţie şi chiar de un agent DST care, se pare, avea unele informaţii despre presupuse legături ale pictorului cu gherilele algeriene. Brusc, prinţesa Hotewska se ridică de la masă şi o porni în fugă de-a lungul Senei agitându-şi umbreluţa şi făcând semne către dirijabilul care tocmai ieşise dintre nori. Dirijabilul era condus de comandorul Kaliostrom, iubitul de taină al prinţesei, un bărbat înalt, cu ochi albaştri, cu mustăcioară şi muşchi de halterofil. Dirijabilul a făcut o voltă strânsă iar timonierul a aruncat o scară pe care prinţesa a urcat-o sprintenă în uralele mulţimii. Elicea principală tăia văzduhul felii, felii iar pântecele dirijabilului se reflecta în valurile moi ale Senei de parcă un peşte uriaş ar fi ieşit la suprafaţă să arunce un ochi asupra lumii. Când dirijabilul a pornit val-vârtej în goană după nori, mulţimea a alergat într-un suflet către Noua Bastilie, a spart porţile, l-a eliberat pe Tartulian şi, pornind către palatul guvernamental a dat semnalul

revoluţiei.